

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Ndob/7/2026
Identifikačné číslo spisu:	7125219179
Dátum vydania rozhodnutia:	31.08.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Erika Čanádyová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:7125219179.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Čanádyovej a členiek senátu JUDr. Miroslavy Janečkovej a JUDr. Jany Hullovej, v spore žalobcu Quality&Logistic Industrial Services, s.r.o., so sídlom Klincová 37, Bratislava 821 08, IČO: 44 882 840, proti žalovanému DEFI GROUP SAS, so sídlom 16 rue Denis papin, 772 90 Mitry - Mory, Francúzsko, IČO: 388354631, o vydanie európskeho platobného rozkazu na zaplatenie 3 050,75 eur s príslušenstvom, o určení súdu, ktorý spor prejedná a rozhodne podľa § 38 CSP, takto

rozhodol:

Spor vedený na Mestskom súde Košice pod sp. zn. 95/Cb/97/2025 prejedná a rozhodne Mestský súd Bratislava III.

Odôvodnenie

1. Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) bol Mestským súdom Košice predložený spis vedený pod sp. zn. 95/Cb/97/2025 na rozhodnutie podľa § 38 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), t. j. na určenie, ktorý súd spor prejedná a rozhodne.

2. Mestský súd Košice uviedol, že v posudzovanej veci ide o obchodnoprávny spor, keďže predmetom návrhu na vydanie európskeho platobného rozkazu je peňažná pohľadávka žalobcu voči žalovanému, ktorá vznikla titulom neuhradenia odmeny za poskytnuté služby. Žalobca poskytol žalovanému služby kontroly a logistiky v automobilovom priemysle na základe objednávky, uzavretej medzi podnikateľmi v súvislosti s ich podnikateľskou činnosťou. Ako vyplýva z návrhu na vydanie európskeho platobného rozkazu, miestom poskytnutia služby bol závod STELLANTIS, PCA Slovakia, s.r.o., so sídlom Automobilová ulica 1, Trnava 917 01, Slovensko. Žalobca si poskytnuté služby vyúčtoval faktúrou, vystavenou na základe objednávky, ktorú žalovaný v lehote splatnosti neuhradil.

3. Mestský súd Košice aplikujúc čl. 6 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1896/2006 z 12. decembra 2006, ktorým sa zavádza európske konanie o platobnom rozkaze (ďalej len „nariadenie o EPR“) v spojení s čl. 80, čl. 5 ods. 1 a čl. 7 ods. 1 písm. b) druhej zarážky Nariadením

Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (ďalej len „nariadenie Brusel I bis“) dospel k záveru, že v danej je právomoc slovenských súdov daná, nakoľko miesto poskytnutia služby bolo na území Slovenskej republiky (ďalej aj „SR“). Mestský súd Košice okrem toho vzal na zreteľ ustanovenie § 22 písm. b) CSP, z ktorého vyvodil, že je na konanie v obchodnoprávných sporoch príslušný len pre obvod Krajského súdu v Košiciach. S cieľom zistenia, či v danom prípade ide o takýto spor mal Mestský súd Košice za to, že je potrebné aplikovať ustanovenia CSP o miestnej príslušnosti (§ 13 až § 21 CSP), a to aj bez námietky takejto príslušnosti a toho, aby šlo o výlučnú miestnu príslušnosť podľa § 41 CSP, a následne tiež zistiť obvod toho-ktorého krajského súdu na založenie kauzálnej príslušnosti (§ 22 CSP). Na tom základe Mestský súd Košice dospel k záveru, že samotné podmienky na určenie miestnej príslušnosti chýbajú, resp. ich nie je možné zistiť.

4. Mestský súd Košice poukázal v tejto súvislosti na rozhodovaciu činnosť Súdneho dvora Európskej únie (ďalej aj „SDEÚ“), a to napríklad Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 11. júla 2018 vo veci Zurich Insurance plc a Metso Minerals Oy proti Abnormal Load Services (International) Ltd (C-88/17, konkrétne body 23-24), ako aj Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 23. apríla 2009 vo veci Falco Privatstiftung a Thomas Rabitsch proti Gisela Weller-Lindhorst (C-533/07, konkrétne body 24-25), z ktorých podľa názoru Mestského súdu Košice vyplýva, že miesto poskytnutia služby vykazuje dostatočnú väzbu blízkosti so skutkovým stavom veci, a teda že tak právomoc súdu určená podľa miesta poskytnutia služby, ako aj takto určená príslušnosť súdu spĺňa požiadavky akcentované zo strany SDEÚ, a to kritérium blízkosti a požiadavku predvídateľnosti. V predmetnej veci je podľa Mestského súdu Košice tak príslušným súdom, ktorý má, s prihliadnutím na čl. 7 ods. 1 písm. b) druhej zarážky nariadenia Brusel I bis, právomoc vec rozhodnúť, Okresný súd Trnava.

5. Najvyšší súd SR (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd príslušný na rozhodnutie v zmysle ustanovenia § 38 CSP preskúmal vec a po zhodnotení konkrétnych okolností predmetného sporu rozhodol, že spor prejedná a rozhodne Mestský súd Bratislava III.

6. Podľa § 38 CSP, ak ide o spor, ktorý patrí do právomoci súdov SR, ale podmienky miestnej príslušnosti chýbajú alebo ich nemožno zistiť, najvyšší súd určí, ktorý súd spor prejedná a rozhodne.

7. Rozhodnutiu podľa § 38 CSP obligatórne predchádza zistenie, či ide o spor, ktorý patrí do právomoci súdov SR. S prihliadnutím na čl. 3 CSP je podľa názoru najvyššieho súdu právomoc súdov SR daná podľa čl. 7 ods. 1 písm. b) Nariadenia č. 1215/2020/EÚ o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach v spojení s čl. 6 ods. 1 Nariadenia 1896/2006/ES, ktorým sa zavádza európske konanie o platobnom rozkaze, keď miestom poskytnutia služby kontroly a logistiky v automobilovom priemysle bol závod STELLANTIS, PCA Slovakia, s.r.o., so sídlom Automobilová ulica 1, Trnava 917 01, Slovensko.

8. Podľa čl. 6 ods. 1 nariadenia o EPR, na účely uplatňovania tohto nariadenia sa právomoc súdu určuje v súlade s príslušnými pravidlami práva Spoločenstva, najmä s nariadením (ES) č. 44/2001.

9. Nariadenie Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach bolo zrušené a nahradené nariadením Brusel I bis (čl. 80). Nariadenie Brusel I bis sa uplatňuje (s výnimkou dvoch článkov) od 10. januára 2015.

10. Podľa čl. 4 ods. 1 nariadenia Brusel I bis, ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu.

11. Podľa čl. 5 ods. 1 nariadenia Brusel I bis osoby s bydliskom na území členského štátu možno žalovať na súdoch iného členského štátu len na základe kritérií upravených v oddieloch 2 až 7 tejto kapitoly.

12. Podľa čl. 7 ods. 1 nariadenia Brusel I bis (druhého oddielu kapitoly II v súlade s cit. čl. 4 ods. 1)

osobu s bydliskom na území členského štátu možno žalovať v inom členskom štáte:

- a) v zmluvných veciach na súdoch podľa miesta zmluvného plnenia, ktoré je predmetom žaloby;
- b) na účely tohto ustanovenia, ak sa účastníci zmluvy nedohodli inak, je miestom zmluvného plnenia, ktoré je predmetom žaloby:
 - pri predaji tovaru miesto v členskom štáte, kam sa podľa zmluvy tovar dodal alebo mal dodať,
 - pri poskytnutí služieb miesto v členskom štáte, kde sa podľa zmluvy služby poskytli alebo mali poskytnúť;
- c) ak sa neuplatní písmeno b), uplatní sa písmeno a);

13. Podľa čl. 63 ods. 1 nariadenia Brusel I bis na účely tohto nariadenia má obchodná spoločnosť alebo iná právnická osoba alebo združenie fyzických alebo právnických osôb bydlisko v mieste, kde má:

- a) registrované sídlo;
- b) ústredie alebo
- c) hlavné miesto podnikateľskej činnosti.

14. Keďže žalovaný je zahraničnou právnickou osobou so sídlom vo Francúzsku, členskom štáte Európskej únie, najvyšší súd pri skúmaní právomoci slovenských súdov vychádzal z čl. 7 ods. 1 nariadenia Brusel I bis, podľa ktorého osobu s bydliskom na území členského štátu možno žalovať v inom členskom štáte (v predmetnom prípade v SR) v zmluvných veciach na súdoch podľa miesta zmluvného plnenia, ktoré je predmetom žaloby. Ak sa účastníci nedohodli inak sa za miesto zmluvného plnenia, ktoré je predmetom žaloby považuje pri poskytnutí služieb miesto v členskom štáte, kde sa podľa zmluvy služby poskytli alebo mali poskytnúť. V predmetnej veci vychádzal súd zo spisu v danej veci, súčasťou ktorého je aj priložený návrh na vydanie európskeho platobného rozkazu, kde je ako miesto poskytnutia služieb uvedený závod STELLANTIS, PCA Slovakia, s.r.o., so sídlom Automobilová ulica 1, Trnava 917 01, Slovensko. Toto miesto plnenia možno tiež vyvodiť z Reklamačného protokolu, ktoré je v spise založené ako príloha k návrhu o vydanie európskeho platobného rozkazu (č. l. 7), kde je obdobne uvedené, že zákazník (žalobca) žiadal opravu na mieste Stellantis Trnava. V neposlednom rade uvádza toto miesto ako miesto plnenia aj samotný Mestský súd Košice. Keďže zmluva medzi žalobcom a žalovaným nebola k návrhu o vydanie európskeho platobného rozkazu pripojená a nie je ani súčasťou súdneho spisu, najvyšší súd mohol vychádzať iba z vyššie uvedených dokumentov žurnalizovaných v súdnom spise, podľa ktorých sa miesto zmluvného plnenia, ktoré je predmetom žaloby, nachádza na území SR. Na tom základe možno ustáliť, že ide o spor, ktorý patrí do právomoci súdov SR.

15. Podľa čl. 29 ods. 1 nariadenia o EPR do 12. júna 2008 členské štáty oznámia Komisii:

- a) ktoré súdy majú právomoc vydať európsky platobný rozkaz,
- b) prieskumné konanie a príslušné súdy na účely uplatňovania článku 20,
- c) komunikačné prostriedky, ktoré sú prijateľné na účely európskeho konania o platobnom rozkaze a sú dostupné súdom,
- d) jazyky prijateľné podľa článku 21 ods. 2 písm. b).

Členské štáty oznamujú Komisii akékoľvek ďalšie zmeny týchto informácií.

Podľa ods. 2 cit. článku Komisia uverejní informácie oznámené v súlade s odsekom 1 v Úradnom vestníku Európskej únie a akýmkoľvek inými vhodnými prostriedkami.

16. Dňa 31. mája 2023 bolo v Zbierke zákonov Slovenskej republiky zverejnené oznámenie Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky z 19. mája 2023 č. 15512/2023/82 o vyhlásení Slovenskej republiky k článku 29 nariadenia č. 1896/2006. Z jeho obsahu vyplýva, že Slovenská republika oznámila Komisii informácie podľa článku 29 ods. 1 nariadenia o EPR. Oznámenie pritom okrem iného vykonala aj k písm. a) čl. 29 ods. 1 nariadenia o EPR, t. j. poskytla informáciu o tom, ktoré súdy majú právomoc vydať európsky platobný rozkaz. Oznámenie k čl. 29 ods. 1 písm. a) nariadenia o EPR znie nasledovne: V zmysle § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „Civilný sporový poriadok“) sú príslušnými súdmi na vydanie európskeho platobného rozkazu okresné súdy. Pre obvod Mestského súdu Bratislava IV je miestne príslušný Mestský súd Bratislava IV.

17. Podľa § 12 ods. 1 CSP je na konanie v prvej inštancii príslušný okresný súd, ak tento zákon

neustanovuje inak. Podľa ods. 2 cit. ustanovenia je, ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie v prvej inštancii pre obvod Mestského súdu Bratislava IV miestne príslušný Mestský súd Bratislava IV.

18. Podľa § 13 CSP na konanie v prvej inštancii je miestne príslušný všeobecný súd žalovaného, ak nie je ustanovené inak.

19. Podľa § 15 ods. 2 CSP všeobecným súdom zahraničnej právnickej osoby je súd, v ktorého obvode je v SR umiestnená organizačná zložka zahraničnej právnickej osoby.

20. Podľa § 16 CSP ak všeobecný súd nemožno určiť podľa § 14 a § 15, je všeobecným súdom súd, v ktorého obvode mala fyzická osoba alebo právnická osoba v SR poslednú adresu trvalého pobytu alebo adresu sídla; ak takého súdu niet, je príslušný súd, v ktorého obvode má majetok.

21. Najvyšší súd na základe uvedeného ustálil, že niet pochyb o tom, že právomoc slovenských súdov je daná, a to miestom zmluvného plnenia. Avšak, nakoľko je žalovaný zahraničnou obchodnou spoločnosťou so sídlom vo Francúzsku, pričom v SR nepodniká prostredníctvom tu umiestnenej organizačnej zložky a zo spisu nevyplyva, že by tu mal nejaký majetok (§ 15 ods. 2 v spojení s § 16 CSP) a zároveň sa nejedná o žiadny z prípadov osobitnej (§ 19 CSP) ani výlučnej (§ 20 CSP) miestnej príslušnosti súdu, najvyšší súd sa stotožnil s názorom Mestského súdu Košice, že podmienky miestnej príslušnosti chýbajú, resp. tieto nemožno z návrhu na vydanie európskeho platobného rozkazu zistiť.

22. V súvislosti s povahou sporu sa najvyšší súd stotožnil s názorom Mestského súdu Košice o obchodnoprávnom charaktere predmetného sporu, vzhľadom na to, že sa jedná o obchodnoprávny spor, keďže predmetom konania je zaplatenie peňažnej pohľadávky, ktorá vznikla titulom neuhradenia odmeny za poskytnuté služby medzi podnikateľmi v súvislosti s ich podnikateľskou činnosťou, u ktorého možno rozumne predpokladať, že už pri jeho vzniku bolo zrejmé s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týka ich podnikateľskej činnosti (§ 261 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov).

23. Najvyšší súd tak dospel k záveru, že sú splnené podmienky na rozhodnutie o príslušnosti podľa § 38 CSP, nakoľko predmetný spor patrí do právomoci súdov SR a zároveň, vzhľadom na skutočnosť, že žalovanou je právnická osoba so sídlom vo Francúzsku, podmienky miestnej príslušnosti chýbajú.

24. Podľa čl. 17 Základných princípov CSP, súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prieťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

25. Pri určení súdu, ktorý spor prejedná a rozhodne, vychádzal najvyšší súd, s prihliadnutím na zásadu rýchlosti a hospodárnosti konania zakotvenú v čl. 17 Základných princípov CSP, zo skutočnosti, že sídlo žalobcu, ako jedinej strany sporu so sídlom na území SR, je v okrese Bratislava II, v obvode Krajského súdu v Bratislave (§ 3 ods. 2 písm. a) zákona č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a o zmene zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o sídlach a obvodoch súdov“), pre ktorý je v prípade obchodnoprávných sporov v zmysle § 22 písm. a) CSP stanovená príslušnosť Mestského súdu Bratislava III.

26. Najvyšší súd má za potrebné uviesť, že ako kritérium pre rozhodnutie v zmysle § 38 CSP zvažoval aj miesto poskytnutia služby, ktoré je na území SR, v meste Trnava, a to tak, ako to navrhoval aj Mestský súd Košice.

27. Ako najvyšší súd s poukazom na vyššie uvedené relevantné články nariadenia Brusel I bis a nariadenia o EPR už vyššie uviedol, tieto dávajú pri rozhodovaní o tom, ktorý súd spor prejedná a rozhodne odpoveď výlučne, čo do určenia právomoci súdu, resp. súdov SR. Samé o sebe tak neurčujú, ktorý konkrétny súd v rámci vnútroštátneho usporiadania súdnictva bude príslušný na prejednanie a rozhodnutie vo veci. Pri určení príslušného súdu je potrebné vychádzať z ustanovení CSP o vecnej, resp. miestnej a kauzálnej príslušnosti.

28. V danom ohľade Mestský súd Košice poukazuje aj na rozhodovaciu činnosť SDEÚ. Najvyšší súd v danom ohľade konštatuje, že rozhodnutie SDEÚ vo veci C-88/17 sa týkalo zaplatenia náhrady škody za stratu nákladu počas jeho prepravy a položená prejudiciálna otázka smerovala k určení miesta poskytnutia služby, keď ide o vec týkajúcu sa zmluvy o preprave tovaru medzi členskými štátmi a tovar sa prepravuje vo viacerých etapách, pri ktorých sa používajú rôzne dopravné prostriedky. Druhé z uvádzaných rozhodnutí SDEÚ vo veci C -533/07 sa týkalo plnenia zmluvy spočívajúceho v uvádzaní videonahrávky koncertu na trh na základe plnenia zmluvy a tiež vykonávaného uvedeného mimo akéhokoľvek zmluvného rámca. V danej veci boli položené prejudiciálne otázky, ktoré sa týkali výlučne určenia miesta poskytovania služieb pre účely určenia medzinárodnej právomoci. Najvyšší súd však rešpektujúc ustálenú judikatúru SDEÚ v tejto súvislosti zdôrazňuje, že rozhodnutia, na ktoré poukázal Mestský súd Košice sa jednak týkajú skutkovo odlišných situácií a ich závery smerujú k určení medzinárodnej právomoci a s tým spojenému výkladu ustanovení nariadenia Brusel I bis. Závery, ktoré z týchto rozhodnutí vyvodzuje Mestský súd Košice tak na predmetnú vec nemožno aplikovať. Tieto závery nemožno bez ďalšieho prenášať na otázku vnútroštátnej vecnej, miestnej či kauzálnej príslušnosti, ktorých určenie zostáva v plnej kompetencii vnútroštátnej právnej úpravy toho-ktorého členského štátu, v tomto prípade SR.

29. V neposlednom rade najvyšší súd uvádza, že výsledkom rozhodnutia o určení súdu, ktorý predmetnú vec prejedná a rozhodne na základe miesta poskytnutia služby v meste Trnava, ktorým by, s prihliadnutím na ustanovenie § 22 písm. g) CSP a § 3 ods. 7 zákona o sídlach a obvodoch súdov, bola založená príslušnosť Okresného súdu Trnava ako súdu, v ktorého obvode sa nenachádza sídlo ani jednej zo strán sporu, čo by bolo v konečnom dôsledku v rozpore so zásadou rýchlosti a hospodárnosti konania. Kritérium miesta poskytnutia služby tak možno použiť na určenie právomoci súdu v danej veci konať a rozhodnúť, avšak toto kritérium nie je (nevyhnutne) použiteľné na určenie príslušného súdu v rámci vnútroštátneho usporiadania súdnictva.

30. Vzhľadom na splnenie podmienky právomoci slovenských súdov v danej veci a zároveň s ohľadom na chýbajúce podmienky miestnej príslušnosti (§ 38 CSP), najvyšší súd po zvážení všetkých okolností dospel k záveru, že rozumnému usporiadaniu veci v súlade so zásadami hospodárnosti, účelnosti a efektívnosti civilného sporového konania, sa javí ako najvhodnejšie určiť na prejednanie a rozhodnutie predmetného sporu Mestský súd Bratislava III, ktorý je vecne príslušný na konanie o návrhu na vydanie európskeho platobného rozkazu a zároveň kauzálny príslušný na konanie v obchodnoprávných sporoch pre obvod Krajského súdu v Bratislave (§ 22 písm. a) CSP, § 2 ods. 2, § 3 ods. 2 písm. a) zák. o sídlach a obvodoch súdov), v ktorého obvode má sídlo žalobca, ako jediná strana sporu so sídlom na území SR.

31. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu SR pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.